

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010938
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114010938.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému Y. S., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.03.2015 sp.zn. 5T/64/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. S., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa uznal obžalovaného Y. S. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od 02.11.2011 až do júna 2014 si v Trnave ani na inom mieste úmyselne neplní svoju vyživovaciu povinnosť prispievať na výživu svojho syna T. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., V. S. č. XX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky H. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., V. S. XX, ku ktorej bo zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Trnave č.k. 21P/216/2009 zo dňa 24.02.2010, právoplatným dňa 19.03.2010 a rozsudkom Okresného súdu v Trnave č.k. 25C/131/2008 zo dňa 25.02.2010, právoplatným dňa 04.05.2010, hoci bol za taký čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 2T/186/08 zo dňa 29.05.2009, právoplatným dňa 29.05.2009, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, z ktorého bol prepustený dňa 01.11.2011, pričom ako nezamestnaný sa nezaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a ani iným spôsobom nevyvinul dostatok snahy, aby zmenil svoju nepriaznivú finančnú situáciu, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 853,23 Eur.

Za túto trestnú činnosť mu podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výrok o treste rozsudku súdu I. stupňa napadol odvolaním obžalovaný. Z odôvodnenia jeho odvolania vyplýva, že uloženie nepodmienečného trestu neplní svoj účel nakoľko pozbavením osobnej slobody sa naďalej znižuje jeho možnosť zaplatať dlžnej sumy výživného. Pokiaľ by bol na slobode, jeho mesačný príjem by bol cca 450 Eur. Z pohľadu účelu trestu je ponechanie obžalovaného vo výkone trestu kontraproduktívne a pre vyživovanú osobu je takéto rozhodnutie úplne bezvýznamné. Z uvedeného

dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby mu odvolací súd uložil podmienený trest odňatia slobody so súčasným uložením probačného dohľadu počas skúšobnej doby.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania obžalovaného, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že vina obžalovaného bola ustálená na základe jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní dňa 05.03.2015, o ktorom súd procesne správnym postupom rozhodol tak, že ho prijal a v tomto smere ďalšie dokazovanie nevykonával.

Súd I. stupňa však vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu na správne rozhodnutie o treste. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku súd I. stupňa vyhodnotil osobu obžalovaného, prihliadol na to, že naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 29.05.2009 sp.zn. 2T/186/2008, trest odňatia slobody uložený mu podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona vykonal dňa 02.04.2011.

Súd I. stupňa správne ustálil aj pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností keď na jednej strane správne prihliadol na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, na druhej strane ako na poľahčujúcu okolnosť prihliadol na to, že obžalovaný sa k trestnému činu priznal a tento trestný čin oľutoval.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne uviedol, akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o treste, akým spôsobom vyhodnotil osobu obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenia. S týmito závermi súdu I. stupňa sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd. Aj odvolací súd má za to, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, ktorého sa odvolaním domáhal obžalovaný, by bolo v rozpore s účelom trestu. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že posledný výstup z výkonu trestu mal obžalovaný dňa 02.04.2011, ktorý trest vykonal za trestnú činnosť rovnakého charakteru než za akú je stíhaný v súčasnej dobe. V priebehu toho istého roku od 02.11.2011 začal opätovne páchať trestnú činnosť a to až do júna 2014 teda po dlhší čas.

Z vyššie uvedeného dôvodu považoval aj odvolací súd uloženie miernejšieho trestu než aký by bol uložený súdom I. stupňa za vylúčené, pretože by to bolo v rozpore so zákonom.

Odvolacie námietky obžalovaného spočívajúce na kontraproduktívnosť trestu pre vyživovanú osobu považoval z hľadiska rozhodovania o treste za irelevantné a to najmä s poukazom na to, že za trestnú činnosť rovnakého druhu bol od roku 1997 4-krát odsúdený. V tejto súvislosti bolo potrebné vyhodnotiť aj tie odsúdenia, ktoré má už obžalovaný zahladené, nakoľko preukazujú sklony obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti tohto druhu, ako aj to, že predchádzajúce tresty nedosiahli očakávaný účel.

Za správny a zákonný považoval odvolací súd aj výrok rozsudku o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov vyplýva, že za posledných 10 rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.